ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 85.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ПЯТНИЦА,*** *29-го Октября.* — **1848** — *Wilno.* ***PIĄTEK,*** *29 Października.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 23-го Октября.

Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, 3-го Сентября, Начальникъ праваго фланга Кавказской линіи и Командиръ 2-й Бригады 19-й Пѣхотной Дивизіи Генералъ-Маіоръ *Ковалевскій 1-й*, Всемилостивѣйше пожалованъ золотою шпагою, алмазами украшенною, съ надписью „*за храбрость*"— въ воздаяніе за отличное мужество и храбрость, оказанныя въ дѣлахъ противу Горцевъ въ Декабрѣ 1847 и въ Февралѣ сего года.

—

Поселяне въ Бердянскомъ Уѣздѣ Таврической Губерніи, Менонисты, извѣстные подъ названіемъ Молочанскихъ, съ самаго выхода своего изъ Пруссіи постоянно питавшіе и обнаруживавшіе глубокія чувства преданности за отеческую заботливость о нихъ Правительства, представили нынѣ мѣстному начальству, за подписью духовныхъ и свѣтскихъ старшинъ, актъ, въ которомъ, выражая тѣ же чувства, изъявили желаніе безвозмездно поставить для войска 130 лошадей и просили о доведеніи до Высочайшаго Его Императорскаго Величества свѣдѣнія, что они всеподданнѣйше просятъ удостоить это приношеніе, хотя и скудное, Всемилостивѣйшаго принятія въ знакъ неизмѣнной приверженности ихъ къ существующему, законами установленному порядку, непоколебимой ихъ вѣрности къ Престолу и Отечеству, и искренней благодарности за покровительство, которымъ они въ Россіи пользуются и за многія оказанныя имъ благодѣянія и милости.

О такомъ изъявленіи Менонистами вѣрноподданническихъ чувствъ своихъ при сдѣланномъ ими пожертвованіи, Министръ Государственныхъ Имуществъ всеподданнѣйше докладывалъ Государю Императору. Его Величество изволилъ принять оное съ особеннымъ благоволеніемъ, и повелѣлъ объявить Менонистамъ Свою Высочайшую благодарность, съ опубликованіемъ ихъ подвига.

—

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 23-go Października.

Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Cesarskich i Królewskich Orderów Rossyjskich wydany, d. 3-go Września, Naczelnik prawego skrzydła Linii Kaukazkiéj i Dowódzca 2-éj Brygady 19-éj Dywizyi Piechoty, Jenerał-Major *Kowalewski* 1, Najłaskawiéj udarowany został szpadą złotą, ozdobioną brylantami, z napisem: „*za waleczność*"— w nagrodę znakomitego męztwa i waleczności, okazanych w potyczkach z Góralami, w Grudniu 1847 i w Lutym roku bieżącego.

—

Osadnicy w Powiecie Berdiańskim, gubernii Tauryckiéj, Menoniści, znani pod nazwą Mołoczańskich, od samego wyjścia z Pruss stale zachowujący i okazujący żywe uczucie przywiązania za ojcowską troskliwość o nich Rządu, złożyli obecnie zwierzchności miejscowéj akt, z podpisami duchownych i starszyzny świeckiéj, w którym, wyrażając wspomnione uczucia, objawili chęć dostawienia niezwłócznie dla wojska 130 koni, oraz prosili o podanie do Najwyższéj N. Pana wiadomości, iż najpoddanniéj proszą o zaszczycenie téj ofiary, chociaż błahéj, Najmiłościwszém przyjęciem, na dowód ich niezmiennego przywiązania do istniejącego, prawami uświęconego porządku, niezachwianéj ich wierności dla Tronu i Ojczyzny; oraz szczeréj wdzięczności za opiekę, jakiéj używają w Rossyi i za liczne wyświadczone im dobrodziejstwa i łaski

O takowem wyjawieniu przez Menonistów swoich uczuć wiernych poddanych, obok uczynionéj przez nich ofiary, Minister dóbr Państwa zdał najpoddanniejszy raport Jego Cesarskiej Mości. Najjaśniejszy Pan raczył przyjąć ją ze szczególném zadowoleniem i rozkazał oświadczyć Menonistom Swe Najwyższe dziękczynienie, wraz z ogłoszeniem przez gazety ich czynu.

—

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 21 Октября.

Обнародованъ слѣдующій манифестъ Императора, данный 16 ч. въ Ольмюцѣ: „Когда злодѣянія, совершенныя въ Вѣнѣ 6 Октября, понудили меня оставить городъ, сдѣлавшійся поприщемъ самыхъ дикихъ и гнусныхъ страстей, могъ я еще питаться надеждою, что преступное безуміе части его населенія будетъ непродолжительно, и что здравомыслящіе и честные жители моей столицы сами, по мѣрѣ силъ своихъ, будутъ содѣйствовать къ возбужденію уваженія къ законамъ, къ наказанію преступленій, къ возстановленію безопасности лицъ и имуществъ, въ короткое время. Сіи ожиданія не сбылись. Виновникамъ мятежа въ Вѣнѣ удалось не только превратить захваченную ими силу во владычество ужаса (которое въ исторіи имѣетъ только одинъ примѣръ) надъ городомъ, отчасти обезсиленнымъ боязнію, отчасти приведеннымъ въ дикое изступленіе, и тѣмъ воспрепятствовать возстановленію законности въ стѣнахъ Вѣны, но пагубная дѣятельность ихъ анархическихъ усилій простиралась и за предѣлы города съ возрастающею силою. Съ сосѣдственною провинціею, обуреваемою явнымъ мятежемъ, вступили въ измѣнническія сношенія, разослали гонцевъ во всѣ части моей Имперіи, подъ коварнымъ предлогомъ охраненія свободы, для водруженія знамени мятежа и въ спокойныхъ доколѣ мѣстахъ, и для преданія мирныхъ и вѣрныхъ мнѣ областей ужасамъ безначалія, междоусобія и гибели. Благо моихъ подданныхъ съ самаго вступленія моего на престолъ было цѣлію моей жизни. Исторія моего царствованія, особенно исторія послѣднихъ семи мѣсяцевъ, будетъ о томъ свидѣтельствовать. Но я нарушилъ бы возложенныя на меня Провидѣніемъ обязанности, если бъ долѣе сталъ терпѣть дѣйствія, влекущія тронъ и монархію на край бездны, и имѣющія цѣлію, вмѣсто обезпеченной мною законной свободы, произвести состояніе необузданнаго безначалія. Памятуя сіи обязанности, съ крайнею горестію вижу себя принужденнымъ воспротивиться силою оружія, какъ въ столицѣ, такъ и повсюду, мятежу, дерзновенно поднимающему главу свою, доколѣ онъ не будетъ побѣжденъ, доколѣ порядокъ, спокойствіе и законность не будутъ возстановлены и убійцы моихъ вѣрныхъ слугъ, графовъ Ламберга и Латура, преданы карательной власти правосудія. Для достиженія сей цѣли, посылаю я изъ разныхъ странъ Монархіи военныя силы противъ Вѣны, мѣстопребыванія мятежа, и поручаю моему фельдмаршалъ-лейтенанту князю Виндишгрецу главное начальство надъ всѣми войсками на всемъ пространствѣ моихъ владѣній, за исключеніемъ только италіянской арміи, состоящей подъ начальствомъ моего фельдмаршала графа Радецкаго. Въ то же время снабжаю я помянутаго князя соотвѣтствующими званію его полномочіями, дабы онъ могъ, въ кратчайшее время, по собственному благоусмотрѣнію, совершить дѣло возстановленія мира въ моей Имперіи. По обузданіи вооруженнаго мятежа, и по возстановленіи спокойствія, министерство мое, въ согласіи съ членами сейма, имѣетъ заняться законнымъ ограниченіемъ тисненія, дѣйствующаго нынѣ съ необузданнымъ своевольствомъ, преобразованіемъ народныхъ собраній и гражданской стражи, и, не нарушая ни чьихъ правъ, даровать законамъ силу и уваженіе. Объявляя моимъ народамъ о сихъ рѣшеніяхъ, принятыхъ мною съ непоколебимою твердостію, въ сознаніи моихъ обязанностей и правъ, надѣюсь я на усердное и сильное содѣйствіе всѣхъ тѣхъ, которымъ драгоцѣнно благо ихъ Императора, ихъ отечества, ихъ семейства и истинная свобода, и которые въ нынѣшнемъ моемъ рѣшеніи увидятъ единственное спасительное средство для охраненія Монархіи отъ разрушенія, и ихъ самихъ отъ ужасовъ безначалія и расторженія всѣхъ общественныхъ узъ. Ольмюцъ, 16 Октября 1848.“ Подписано. *Фердинандъ*. Контрасигнировалъ: *Вессенбергъ*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

AUSTRYA.

Wiedeń, 21 października.

Ogłoszony został następujący manifest Cesarza, wydany d. 16 w Ołomuńcu. „Gdy zbrodnie, domierzone w Wiedniu, 6 października, zmusiły mię do opuszczenia miasta, które się stało widownią najdzikszych i najnikczemniejszych namiętności, mogłem jeszcze cieszyć się nadzieją, że to występne obłąkanie cząstki jego ludności nie długo potrwa, i że zdrowo-myślący i cnotliwi obywatele mojéj stolicy, sami, wedle sił swoich, przyczynią się w krótkim czasie do obudzenia uszanowania dla prawa, do ukarania występków, do przywrócenia bezpieczeństwa osób i własności. Oczekiwania te nie zostały spełnione. Sprawcom buntu w Wiedniu udało się nie tylko zamienić przywłaszczoną przez nich władzę w panowaniu terroryzmu (jakiego w historyi jeden tylko znajdujemy przykład) nad miastem, częścią przerażoném bojaźnią, częścią doprowadzoném do dzikiéj zapamiętałości, i przez to przeszkodzić przywróceniu prawéj władzy w murach Wiednia; — ale nadto zgubna zuchwałość ich anarchicznych zapędów sięgnęła i po za obręb stolicy, z coraz wzrastającą gwałtownością. — Z pograniczną prowincyą, którą bunt otwarty zawichrzył, weszli w zdradzieckie stosunki, rozesłali gońców do wszystkich części mojego Cesarstwa, pod zwodniczym pozorem utrzymania wolności, dla podniesienia chorągwi buntu, nawet w miejscach dotąd spokojnych, i dla wystawienia wiernych mnie prowincyi na okropności bezrządu, domowéj wojny i zaguby. — Dobro moich poddanych, od czasu mojego wstąpienia na tron, było celem mojego życia. Dzieje mojego panowania, a mianowicie dzieje ostatnich siedmiu miesięcy, są tego dostateczném świadectwem. Ale ubliżyłbym włożonym na mnie przez Opatrzność obowiązkom, jeślibym cierpiał dłużéj postępki, prowadzące tron i monarchią nad brzeg przepaści, i mające na celu, zamiast udzielonéj przezemnie prawnéj wolności, wywołać stan wyuzdanego bezrządu. Pomnąc na te obowiązki, z głęboką boleścią widzę się zmuszonym do oparcia się siłą oręża, tak w stolicy, jako też i wszędy, buntowi, zuchwale podnoszącemu głowę; dopóki nie będzie zwalczonym, dopóki prawa, porządek i spokojność przywrócone nie będą, a zabójcy moich wiernych sług, Hrabiów Lamberga i Latoura, nie zostaną wydani w ręce karzącéj sprawiedliwości. Dla osiągnienia tego celu, posyłam z różnych stron monarchii wojenne siły przeciw Wiedniowi, stolicy buntu, i poruczam mojemu Jenerał-Porucznikowi Xięciu Windischgrätzowi, główne dowództwo nad wszystkiemi wojskami w całym obszarze moich posiadłości, wyjąwszy tylko armią Włoską, zostającą pod dowództwem mojego Feldmarszałka Hr. Radeckiego. W tymże czasie udzielam rzeczonemu Xięciu odpowiednie jego stanowisku pełnomocnictwo, aby mógł w najkrótszym czasie, podług swojéj uwagi, wykonać dzieło przywrócenia pokoju w mojem Cesarstwie. Po uśmierzeniu zbrojnego buntu i po ustaleniu spokojności, moje ministerstwo, w porozumieniu z członkami Sejmu, zajmie się prawném obostrzeniem prassy, działającéj obecnie z wyuzdaną swawolą, oraz reformą zgromadzeń ludu i gwardyi narodowéj, i nie ścieśniając niczyich praw, przywróci prawom moc i poszanowanie. Obwieszczając moim ludom o tych krokach, przedsięwziętych przezemnie z nieza hwianą stałością, na mocy moich praw i obowiązków, pokładam nadzieję w gorliwem i skutecznem spółdziałaniu tych wszystkich, dla których drogiem jest dobro ich Monarchy, ich ojczyzny, ich rodzin, jako też prawdziwa swoboda, i którzy w obecnem mojem postanowieniu ujrzą zapewne jedyny zbawczy środek dla ocalenia monarchii od upadku, a siebie samych od okropności bezrządu i stargania wszelkich związków społecznych. Ołomuniec, 16-go października 1848 r.“ Podpisano: *Ferdynand.* Kontr-assygnował: *Wessenberg.*

— Въ *Журналѣ Австрійскаго Ллойда*, отъ 20 Октября помѣщено описаніе бѣдственнаго состоянія нашей столицы, изъ котораго извлекаемъ нѣкоторыя подробности: „Обстоятельства наши все тѣ же, или вѣрнѣе, становятся съ каждымъ днемъ тягостнѣе. Недоумѣніе о ближайшей будущности давитъ умы, прекращаетъ всѣ дѣла, заглушаетъ всякія другія чувства. Подобно мрачной, таинственной силѣ, которой существо, намѣренія и могущество неизвѣстны, воинство,

— *Dziennik Austryackiego Lloydu* pod d. 20 października, umieszcza długie opisanie smutnego położenia stolicy, z którego udzielamy następujące wyjątki: „Stan rzeczy u nas ciągle tenże sam, a raczéj codzień to gorszy. Niepewność zbliżającéj się przyszłości, przytłacza wszystkie umysły, zawiesza wszystkie czynności zagłusza wszelkie inne uczucia. Nakształt mrocznéj, tajemniczéj potęgi, któréj istota, zamiary i siły, zarówno są niewiadome, zbrojne zastępy wojska, płynące, jako fale, z północy, połu-

стекающееся съ запада, сѣвера и юга, стѣсняетъ насъ болѣе и болѣе; безпрерывно стягивается поясъ, облегающій нашъ городъ. Первое дикое изступленіе, вспыхнувшее 6 и 7 чиселъ, и побуждавшее къ взятію оружія, угасло и исчезло. Взоры всѣхъ потускли и уныло смотрятъ въ будущее; грохотъ барабановъ и звукъ оружія умолкли на опустѣвшихъ улицахъ; мастерскія въ бездѣйствіи, лавки безъ покупателей; всѣ пути нашей промышлености и торговли пресѣчены. Люди ходятъ какъ шальные, досадуя на напрасную трату столькихъ силъ, или помышляя съ тоскою о пропитаніи своемъ на завтрашній день. Городовой совѣтъ съ ужасомъ видитъ опустѣніе всѣхъ кассъ, и ежедневное возрастаніе расходовъ, видитъ невозможность выпутаться изъ сѣтей, сплетенныхъ имъ самимъ. И сеймъ находится не въ лучшемъ положеніи. Какъ мечъ Дамокла, при каждомъ отобраніи голосовъ виситъ надъ его головою опасность сдѣлаться неспособнымъ къ принятію какого-либо рѣшенія, потому что по закону онъ долженъ состоять изъ 193-хъ членовъ для правильнаго производства дѣлъ. Теперь въ немъ двумя членами болѣе этого числа. Отлучись двое изъ собранія, всѣ постановленія его ничтожны. Взглядъ на промышленность, ремесла и торговлю представляетъ намъ картину остановившихся часовъ. Подвозъ товаровъ остановился по всѣмъ направленіямъ. Глогницкая дорога, Таборская дорога и Венгерская граница отрѣзаны отъ насъ совершенно. О если бы, миръ и согласіе скорѣе пробудили жизнь въ оцѣпенѣвшемъ тѣлѣ!“

— Кажется, что Іеллашичъ перевелъ свою главную квартиру изъ Ротвейзидля въ Цвельфаксингъ, и подвинулъ свои передовые посты до окрестностей Фишамента. Если эти предположенія подтвердятся, то нѣтъ сомнѣнія, что онъ, по сосредоточеніи сѣверной арміи на Мархфельдѣ, соединится съ нею, и двинется на Венгрію, отчего не будетъ ни осады, ни бомбардировки Вѣны. Такимъ образомъ Венгрія будетъ аттакована тремя арміями. Многіе надѣются на миролюбивое окончаніе дѣла; другіе съ нетерпѣніемъ ждутъ рѣшенія мечемъ. Между тѣмъ, войска, окружаютъ городъ. Разъѣзды конницы перехватываютъ всѣ подвозы съѣстныхъ припасовъ. По желѣзной дорогѣ изъ Ольмюца въ Вѣну прекращены всѣ поѣзды для частныхъ лицъ: всѣ паровозы и вагоны употребляются для перевоза войскъ.

— Три редактора демократическихъ газетъ, Гефнеръ, Тувора и Кудлихъ, отправившіеся въ окрестности столицы, чтобъ побуждать жителей къ бунту, были схвачены и отвезены въ крѣпость Шпильбергъ.

— Городовой совѣтъ и разныя другія сословія города безпрерывно отправляютъ адресы къ Императору, къ эрцгерцогу Францу Карлу и другимъ, но такъ какъ въ предложеніяхъ ихъ заключаются условія, то на оныя и не обращаютъ вниманія. Главный командиръ національной гвардіи Вѣнской обратился въ князю Виндишгрецу съ просьбою не начинать непріятельскихъ дѣйствій.

— Говорятъ, что демократы наполнили дворецъ императорскій и другія общественныя зданія порохомъ, чтобъ поднять ихъ на воздухъ при первомъ выстрѣлѣ по городу.

— Изъ Песта пишутъ о безпрерывныхъ междоусобіяхъ и кровопролитіяхъ въ разныхъ частяхъ Венгріи.

22 *Октября.*

Имперскіе коммиссары Гг. Велькеръ и Мосле, развѣдавъ на пути о положеніи дѣлъ въ Вѣнѣ, рѣшились отправиться прямо къ Императору, чтобы возвратиться оттуда вѣстниками мира, и просить сеймъ всѣми средствами избѣгать до тѣхъ поръ вооруженнаго столкновенія. (Слѣдовательно извѣстіе о ихъ прибытіи въ Вѣну, оказалось неосновательнымъ.) Этотъ образъ дѣйствій коммиссаровъ очень не понравился сейму, желавшему, чтобы коммиссары развѣдали о положеніи дѣлъ на самомъ мѣстѣ, а не отъ бѣглецовъ, попавшихся имъ на дорогѣ.

— Депутація, посланная къ Императору общиннымъ совѣтомъ, возвратилась вчера вечеромъ. Она не была принята Его Величествомъ. Министръ Вессенбергъ объявилъ, что всѣ предложенія подобнаго рода должны быть представляемы князю Виндишгрецу, получившему для того нужное полномочіе. Постоянный комитетъ учредительнаго сейма сильно пораженъ такимъ результатомъ депутаціи.

nia i zachodu, coraz bardziéj, jak żelaznym obręczem, opasują i ściskają miasto. Piérwsze dziki wybuch zapału, który ogarniał lud w dniach 6 i 7 października, i popchnął go niejako do wzięcia się do broni, coraz bardziéj stygnie i znika. Oczy wszystkich zaczerniły się kirem, i z przestrachem patrzą na przyszłość; odgłos bębnów i szczęk oręża umilkły na bezludnych ulicach; warsztaty stoją nieczynne, sklepy puste albo zamknięte; wszystkie kanały przemysłu i handlu zatamowane. Ludzie chodzą jak obłąkani, już to ubolewając nad nieużyteczném marnowaniem tylu sił, już to rozmyślając z obawą, czém i jak dzień jutrzejszy przeżyją. Rada miejska pogląda z przerażeniem na wypróżnianie się wszystkich kass publicznych, i na codziennie mnożące się wydatki; widzi niepodobieństwo wywikłania się z sieci, w które się sama wplątała. Nie lepsze jest także położenie i Sejmu. Przy każdem głosowaniu, jako miecz Damoklesa, wisi nad głową jego niebezpieczeństwo stania się niesposobnym do przyjęcia jakiejkolwiek uchwały; albowiem podług prawa składać się on powinien najmniéj ze 193 członków, aby mógł prawnie odbywać swoje czynności; obecnie zaś zaledwo jeden albo dwóch członków przewyższają tę konieczną liczbę, i jeśliby się przypadkiem usunęli ze Zgromadzenia, wszystkie postanowienia Sejmu stałyby się nieważne.— Rzut oka na przemysł, rzemiosła i handel, przedstawia nam wszędzie obraz zatrzymanego zegara. Dowóz towarów i żywności ustaje we wszystkich kierunkach. Gościńce: Głogowski, Taborski, oraz granica Węgierska, całkiem są od nas odcięte. Obyż tchnienie pokoju i zgody, mogło co rychléj obudzić znowu życie w krzepnącem i martwiejącem ciele!“

— Zdaje się, że Jełłaczyc przeniósł swoję główną kwaterę z Rotneusiedel do Zwölfachsing. i posunął przednie straże aż do okolic Fischamentu. Jeśli się to potwierdzi, tedy nie ma wątpliwości, że Ban, po zebraniu się północnéj armii w Marchfeld, połączy się z nią i wyruszy przeciwko Węgrom, przez co nie byłoby ani oblężenia, ani bombardowania Wiednia Tym sposobem Węgry byłyby napadnięte przez trzy razem armie. Wielu liczy jeszcze na spokojne załatwienie całej téj sprawy; inni z niecierpliwością oczekują rozwiązania jéj mieczem. Tymczasem wojska opasują miasto. Oddziały jazdy przecinają wszelki dowóz żywności. Na żelaznéj drodze z Ołomuńca do Wiednia wstrzymana jest kommunikacya dla osób prywatnych: wszystkie parostatki i wagony użyte zostały dla przewiezienia wojska.

— Trzéj Redaktorowie gazet demokratycznych, Hefner, Tuwora i Kudlich, którzy się udali do okolic stolicy, celem zachęcenia mieszkańców do powstania, zostali ujęci i do twierdzy Spielberg odesłani.

— Rada miejska i różne inne władze miasta nieustannie wysyłają adressy do Cesarza, do Arcy-Xięcia Franciszka Karola i do innych; ale że w tych pismach zawarte są warunki, tedy żadnéj tam na nie nie zwracają uwagi. Główny dowódzca gwardyi narodowéj Wiednia udał się do Xięcia Windischgrätza z prośbą, aby nie rozpoczynał kroków nieprzyjacielskich.

— Powiadają, że demokraci napełnili prochem pałac Cesarski i inne publiczne gmachy, aby je wysadzić w powietrze przy piérwszym wystrzale do miasta.

— Z Pesztu piszą o ciągłych zaburzeniach i rozlewie krwi w różnych częściach Węgier.

Dnia 22 października.

Kommissarze Niemieckiego Państwa, PP. Welcker i Mosle, dowiedziawszy się w drodze o stanie rzeczy w Wiedniu, postanowili udać się prosto do Cesarza, aby powrócić ztamtąd w charakterze pośredników pokoju, i przeto uprászali Sejm, aby aż do ich przybycia starał się wszelkiemi siłami zapobiegać wybuchnieniu kroków nieprzyjacielskich. (Wiadomość więc o ich przybyciu do Wiednia okazuje się być mylną). Ten sposób postępowania Kommissarzy bardzo się nie podobał Sejmowi, który chciał, aby rzeczeni Kommissarze poznali stan rzeczy na miejscu, a nie od zbiegów napotkanych na drodze.

— Deputacya posłana do Cesarza od Rady Miejskiéj, powróciła wczoraj wieczorem, nie będąc przyjętą przez Monarchę. Minister Wessenberg oświadczył jéj tylko, z polecenia N. Pana, iż wszelkie podobnego rodzaju prośby i przełożenia, jakie się znajdują w podanym przez nią adressie, i na które J. C. Mość zgodzić się nie może, powinny być podawane do Xięcia Windischgrätza, który ma potrzebne ku temu pełnomocnictwo Nieustający Komitet Sejmowy silnie został rażony takim rezultatem deputacyi.

— Снова предсказанное вчера приближеніе Венгровъ, опять становится сегодня сомнительнымъ. Войска ихъ, состоящія изъ 30,000 чел. пѣхоты, 3,000 конницы и 42 орудій, расположены, правда, лагеремъ при Парендорфѣ и дѣйствительно доходили уже до Брюкка, какъ вдругъ получили отъ своего сейма предписаніе, отступить назадъ и не переходить австрійскихъ границъ, развѣ только по воззванію вѣнскаго сейма, или вѣнскаго городскаго совѣта, на что ни одна изъ сихъ властей не имѣетъ и не можетъ имѣть права. Вчерашнее предсказаніе приближенія Венгровъ, основывалось на полученномъ письмѣ изъ венгерскаго лагеря, подписанномъ Г. Пазманди и генералами Мога и Шанги. Но сегодня распространяется мнѣніе, что подписи эти были выдуманы и все это письмо не заслуживаетъ вѣроятія.

— По письму, полученному изъ лагеря Іеллашича, кроатскія войска состоятъ изъ 35,000 чел. Банъ, говорятъ отправилъ въ Кроацію предписаніе, чтобы вооружить послѣдніе резервы и прислать ихъ къ нему за рѣку Драву. Кроатскій корпусъ, состоящій изъ 15,000 человѣкъ иррегулярныхъ войскъ, съ 6 орудіями, подъ командою генерала Θеодоровича, отступилъ изъ Венгріи въ Стирію, гдѣ будетъ ожидать дальнѣйшихъ предписаній Бана. До выхода изъ Венгріи, онъ имѣлъ двѣ блистательные схватки съ Мадзжарами. Вообще вышеупомянутое письмо опровергаетъ всѣ разсѣваемыя Венграми извѣстія о разбитіи Кроатовъ при Штульвейссенбургѣ, гдѣ будто бы произошла только незначительная сшибка.

Въ *Journal de St. Pétersbourg*, въ нумерѣ отъ 20 Октября (1 Ноября), пишутъ:

„Мы получили, чрезвычайнымъ путемъ, слѣдующія извѣстія изъ Вѣны, отъ 23 Октября:

„Наконецъ, прокламаціею, подписанною княземъ Виндишгрецемъ, городъ объявленъ въ осадномъ положеніи и провозглашенъ военный законъ. Не безъ причины надѣялись, что эта прокламація, не возбудившая, впрочемъ, никакихъ безпорядковъ, достигнетъ своей цѣли. Этого должно ожидать тѣмъ болѣе, что Вѣна окружена многочисленными войсками. Съ Кроатами, число войскъ можетъ простираться отъ 80 до 90 т. человѣкъ. Позиціи, занимаемыя ими около Вѣны, окружаютъ городъ какъ бы сѣтью и пресѣкаютъ почти всѣ пути сообщенія. Во всѣхъ деревняхъ, національная гвардія или изъявила готовность дѣйствовать за одно съ войсками, что было въ Клостеръ-Нейбургѣ, Деблингѣ и другихъ мѣстахъ, или была обезоружена безъ сопротивленія. Постоянный комитетъ учредительнаго сейма и общинный совѣтъ всенародно протестовали противъ объявленія Вѣны въ осадномъ положеніи, какъ противъ незаконной мѣры. Эта протестація есть дѣло открытаго мятежа и разрываетъ покровъ законности, которымъ учредительный сеймъ хотѣлъ прикрыться. Говорятъ, сеймъ равномѣрно препятствуетъ довести до свѣдѣнія столичной публики условія, предложенныя княземъ Виндишгрецемъ. Эти условія, по слухамъ, суть слѣдующія: обезоруженіе академическаго легіона, преобразованіе національной гвардіи и пріостановленіе права собраній и свободы тисненія, пока пользованіе ими не будетъ опредѣлено законами. Срокъ, данный жителямъ Вѣны на размышленіе, оканчивается 25 Октября. Городъ въ сильномъ волненіи. Руководители мятежа возбуждаютъ народъ, тогда какъ, съ другой стороны, увѣряютъ, что академическій легіонъ изъявилъ готовность положить оружіе, если граждане не захотятъ защищаться. Какъ бы то ни было, если Вѣна и окажетъ сопротивленіе, то оно будетъ безполезно, потому что войска многочисленны и одушевлены наилучшимъ духомъ. Фельдмаршалъ князь Виндишгрецъ уже вступилъ, съ двумя баталіонами, въ Шенбруннъ. Весь дипломатическій корпусъ оставилъ Вѣну.“

Тріэстъ, 16 Октября.

Крѣпость Озоппо, послѣ пятимѣсячной осады, сдалась вашимъ войскамъ. Гарнизонъ вышелъ съ военными почестями, но въ сосѣдственной деревнѣ положилъ оружіе и выдалъ военные припасы. Австрійскимъ подданнымъ даровано всепрощеніе и они разошлись по домамъ, а иностранцы отправлены въ Феррару.

— Zapowiedziane znowu wczoraj zbliżanie się Węgrów, znowu dziś staje się wątpliwém. Wojsko ich złożone z 30,0 0 ludzi, 3,0 0 koni i 42 dział, stoi wprawdzie obozem pod Parendorf, i rzeczywiście dochodziło już było do Bruck, gdy otrzymało rozkaz od swojego Sejmu, aby się cofnęło nazad i nie przekraczało inaczéj granic Austryackich, jak chyba na formalne wezwanie Wiedeńskiego Sejmu, albo Rady Miejskiéj Wiedeńskiéj: ku czemu żadna z tych władz nie ma i nie może mieć prawa. Wczorajsza zapowiednia bezwarunkowego znowu przybycia Węgrów, opierała się na otrzymanem piśmie z Węgierskiego obozu, podpisaném przez P. Pazmandy i Jenerałów Moga i Szanyj. Dziś atoli szerzy się mniemanie, że podpisy te były zmyślone, i że całe to pismo nie zasługuje na wiarę.

— Podług listu z obozu Jełłaczyca, wojsko Kroatów liczy 35,000 ludzi. Ban posłać miał rozkazy do Kroacyi, aby uzbroić ostatnie rezerwy, i przysłać mu je za Drawę. Korpus Kroatów, złożony z 15,000 nieregularnego wojska, z 6 działami, pod wodzą Jenerała Teodorowicza, cofnął się z Węgier do Styryi, gdzie ma oczekiwać na dalsze rozkazy Bana. Przed wyjściem z granic Węgierskich miał dwie świetne rozprawy z Madziarami. W ogólności, powyżéj wspomniany list zaprzecza stanowczo wszelkim rozsiewanym przez Węgrów wiadomościom o porażce Kroatów pod Stuhlweissenburgiem, gdzie podług niego, miało zajść tylko nic nieznaczące spotkanie.

W *Journal de St. Petersbourg*, w N. z d. 20 października (1 listopada), czytamy:

„Otrzymaliśmy drogą nadzwyczajną następujące wiadomości z Wiednia, pod d 23 października:

„Nareście, w skutek odezwy, podpisanéj przez Xięcia Windischgrätza, miasto ogłoszone zostało za będące w stanie oblężenia i na stopie wojennéj. Nie bez przyczyny spodziewano się, że ta odezwa, która, zresztą, nic wywołała żadnych zaburzeń, dopnie swojego celu. Oczekiwać tego należy tém bardziéj, że Wiedeń opasany jest zewsząd licznemi wojskami. Ilość ich, wespół z Kroatami, wynosić może od 80—90 tysięcy. Stanowiska które około Wiednia zajmuje, opasują miasto jakby siecią i tamują prawie wszystkie drogi kommunikacyi. We wszystkich wsiach okolicznych, gwardya narodowa albo okazała gotowość działania wspólnie z wojskiem, jak np. w Kloster-Neuburg, Döbling i innych miejscach, albo została bez oporu rozbrojoną. Nieustający Komitet Ustawodawczego Sejmu i Rada Municypalna m. Wiednia protestowały publicznie przeciwko ogłoszeniu Wiednia w stanie oblężenia, jako przeciwko nieprawnemu środkowi. Protestacya ta jest dziełem wyraźnego buntu i zdziera maskę prawności, którą się chciał pokrywać Sejm Ustawodawczy. Powiadają, że Sejm przeszkadza również zawiadomieniu publiczności stolicy o warunkach, podanych przez Xięcia Windischgrätza. Warunki te, jak słychać, są następne: rozbrojenie legii akademickiéj, reforma gwardyi narodowéj, oraz zawieszenie praw zgromadzeń i wolności prassy, dopóki używanie tych swobód nie będzie określone prawami. Termin udzielony mieszkańcom Wiednia do namysłu kończy się d. 25 października. Miasto zostaje w gwałtownem wzburzeniu. Przywódzcy buntu podżegają lud, podczas gdy z drugiéj strony zapewniają, że legia akademicka oświadczyła gotowość do złożenia broni, jeśli obywatele nie zechcą się bronić. Cokolwiek bądź, jeżeli Wiedeń zechce stawić opór, opór ten będzie nieużytecznym, gdyż wojsko oblężnicze jest liczne i najlepszym ożywione duchem. Feldmarszałek Xiąże Windischgrätz wszedł już z dwóma batalionami do Schönbrunn. Całe Ciało Dyplomatyczne opuściło Wiedeń.“

Tryest, 16 października.

Twierdza Osoppo, w pobliżu Wenecyi, po półszóstomiesięczném oblężeniu, poddała się wojskom naszym. Załoga wyszła z twierdzy z honorami wojskowemi, lecz we wsi Osoppo złożyła broń i oddała zapasy wojenne. Włosi poddani Austryaccy, otrzymali amnestyą i odesłani zostali do domów, zagraniczni zaś do Ferrary.

Франція.

Парижъ, 20 Октября.

Совѣщанія національнаго собранія 17, 18 и 19 *числъ.* — *Въ засѣданіи* 17 *числа* разсматриваемы были дальнѣйшія статьи уложенія о судебной власти. Въ продолженіе преній введены были депутаты остр. Мартиники (Негры). Собраніе непризнало избранія одного изъ нихъ, уличеннаго въ томъ, что онъ былъ нѣкогда клейменъ за уголовное преступленіе. *Въ засѣданіи* 18 *числа*, утверждены статьи уложенія отъ 92 до 105, касающіяся судебной власти. Послѣднею статьею постановлено, „что президентъ республики подчиненъ власти верховнаго суда, но только по предложенію національнаго собранія можетъ быть поставленъ въ обвинительное положеніе, какъ за публичныя, такъ и частныя преступленія.“ — *Во вчерашнемъ засѣданіи* (19), по избраніи на слѣдующій мѣсяцъ председателя, которымъ снова назначенъ Г. Маррастъ, депутатъ Буре взошелъ на каѳедру и предлагалъ министру иностранныхъ дѣлъ вопросы относительно вѣнскихъ происшествій. Г. Бастидъ отвѣчалъ вкратцѣ, что по иностранной политикѣ и сношеніямъ Франціи донынѣ ничто неизмѣнилось; но что именно во вниманіе къ сей же политикѣ, ничего болѣе онъ не можетъ сказать по сему предмету. Собраніе перешло къ очереднымъ дѣламъ. При этомъ взошелъ на каѳедру Г. Эйли, докладчикъ комитета для принятія объясненій правительства относительно осаднаго положенія Парижа, и объявилъ, что правительство подъ собственною и личною отвѣтственностію требуетъ, чтобы осадное положеніе было отмѣнено. Составленное на семъ основаніи предложеніе комитета, по коему собраніе тотчасъ балотировало, единодушно было принято. — Дальнѣйшее продолженіе засѣданія, посвящено было преніямъ по статьямъ уложенія, касающимся вооруженной силы и военной службы.

— Въ газетѣ *La Patrie* пишутъ: „Утверждаютъ, что комитету, расматривающему вопросъ относительно снятія осаднаго положенія, правительство представило точныя объясненія, которыя, упоминая о тайныхъ обществахъ и клубахъ, весьма неуспокоительны. Говорятъ, что въ слѣдующемъ засѣданіи національнаго собранія, предложены будутъ строгія мѣры противъ клубовъ.“

— Разсмотрѣніе проекта устава будетъ окончено на слѣдующей недѣлѣ, и выборъ президента послѣдуетъ 25 Ноября; министры предложатъ проектъ постановленія по сему предмету на будущей недѣлѣ. Говорятъ, что по разсмотрѣніи проекта устава, въ Ноябрѣ мѣсяцѣ, собраніе отсрочитъ свои засѣданія на нѣсколько недѣль, и передастъ на время власть особой коммиссіи, составленной изъ 60 членовъ.

— Герцогъ Сотомаіоръ представилъ генералу Кавеньяку вѣрительныя свои грамоты, по званію испанскаго посланника.

— Парижскій архіепископъ торжественно принялъ третьяго дня свою каѳедру, а потомъ духовенство сопровождало его до квартиры.

— Г-нъ Сенаръ, вступилъ по-прежнему въ сословіе адвокатовъ.

— Сардинскій посланникъ маркизъ Бриньолъ давалъ третьяго дня большой дипломатическій обѣдъ, на которомъ находились: ген. Кавеньякъ, министры и многіе члены дипломатическаго корпуса.

— Третьяго дня, у Пуассоньерской заставы, происходилъ большой соціялистскій банкетъ, подъ предсѣдательствомъ Г. Ламене. При всемъ волненіи страстей, порядокъ ни на минуту нарушенъ не былъ.

23 Октября.

Совѣщанія національнаго собранія 20, 21 и 22 *числъ.* — Въ засѣданіи 20 числа, министръ юстиціи, Г. Мари, предложилъ новый законъ о журналистикѣ, по силѣ коего, слѣдственный судья можетъ прямо отъ себя подвергнуть конфискаціи каждый журналъ, нарушившій узаконенныя правила. Собраніе приступило къ дальнѣйшимъ преніямъ по уложенію. Ст. 107, касающаяся найма по военной службѣ, и опредѣляющая, что этотъ наемъ долженъ быть совершенно воспрещенъ, и что каждый Французъ обязанъ лично служить въ арміи, подала поводъ къ жаркихъ преніямъ, занявшимъ какъ сіе, такъ и слѣдующее (21 ч.) засѣданія, Г. Тьеръ защищалъ права найма, доказывая, что здоровый и крѣпкій наемщикъ, лучше слабаго богача, который нанимаетъ его на свое мѣсто. Военный министръ, генералъ Ламо-

Francya.

Paryż, 20 października.

Obrady Zgromadzenia Narodowego w dniach 17, 18 *i* 19 *października.* Na posiedzeniu d. 17 roztrząsano dalsze artykuły ustawy o władzy sądowniczéj. W ciągu rozpraw wprowadzeni zostali deputowani z Martyniki (Murzyni). Zgromadzenie unieważniło wybór jednego z nich, po udowodnieniu uczynionego mu zarzutu, iż był kiedyś piętnowany za przestępstwo kryminalne. *Na posiedzeniu d.* 18 przyjęto od 92 do 105 art. ustawy. Wszystkie tyczą się władzy sądowniczéj. Ostatni stanowi, „iż Prezydent Rzpltéj zostaje pod juryzdykcyą Najwyższego Trybunału, lecz tylko na wniosek Zgromadzenia Narodowego może być postawiony w stanie oskarżenia, tak za publiczne jako i za prywatne przestępstwa.“ *Na posiedzeniu wczorajszém* (d. 19), po wyborze na przyszły miesiąc Prezesa, którym został znowu P. Marrast, deputowany Bouvet otrzymał głos dla interpellacyi Ministra spraw zagranicznych względem wypadków Wiedeńskich. P. Bastide odpowiedział pokrótce, że w zagraniczréj polityce i stosunkach Francyi nic się dotychczas nie zmieniło, lecz że właśnie ze względów tejże polityki, nic więcéj w tym przedmiocie powiedzieć teraz nie może. Zgromadzenie przeszło do porządku dziennego. Tu wstąpił na mównicę P. Aylies, sprawozdawca Komitetu do przyjęcia objaśnień Rządu względem stanu oblężenia Paryża, i oświadczył, że Rząd, na własną i osobistą odpowiedzialność, żąda, aby stan oblężenia został zniesiony. Ułożony na téj zasadzie wniosek Komitetu, nad którym Zgromadzenie przystąpiło do głosowania natychmiast, przyjęty został jednomyślnie. — Dalszy ciąg posiedzenia zajęły rozprawy nad artykułami Ustawy, tyczącemi się siły zbrojnéj i służby wojskowéj.

— Gazeta *La Patrie* pisze: „Zapewniają, że rząd Komitetowi roztrząsającemu kwestyą względem zniesienia Stanu oblężenia, udzielił najzupełniejsze objaśnienia, które co do tajnych towarzystw i klubów mają być bardzo niepokojące. Słychać, że na bliskiem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego mają być zaproponowane ostre środki przeciwko klubom.“

— Obrady nad projektem do ustawy ukończą się w przyszłym tygodniu, a wybór Prezydenta Rzeczypospolitéj nastąpi 25-go listopada. Ministrowie przełożą w tym przedmiocie dekret w przyszłym tygodniu. Mówią, że po roztrząśnieniu ustawy, w listopadzie Zgromadzenie odroczy się na kilka tygodni, a tymczasowo swą władzę złoży w ręce Kommissyi, liczącéj 60 członków.

— Xiążę Sotomayor złożył Jenerałowi Cavaignac uwierzytelniające go listy w charakterze Posła Hiszpańskiego.

— Arcy-Biskup Paryzki został onegdaj uroczyście wprowadzony na swoję katedrę, a następnie duchowieństwo odprowadziło go do jego pałacu.

— P. Senard wszedł znowu do grona adwokatów.

— Margr. Brignoles, Poseł Sardyński, dawał zawczoraj wielki obiad dyplomatyczny, na którym znajdował się Jenerał Cavaignac, Ministrowie i wielu członków Ciała Dyplomatycznego.

— Tegoż dnia odbywała się wielka biesiada socyalistowska przy rogatkach Poissonnière, pod przewodnictwem X. Lamennais. Lubo rozprawiano na niéj namiętnie, jednakże porządek ani na chwilę nie był przerwany.

Dnia 23 października.

Posiedzenia Zgromadzenia Narodowego w d. 20 21 i 22 *października.* Na posiedzeniu d. 20, Minister sprawiedliwości, P. Marie, wniósł nowe prawo o dziennikarstwie, mocą którego, Sędzia instrukcyjny może nakazać sam konfiskatę każdego dziennika, któryby przekroczył przepisy prawa. Zgromadzenie przystąpiło do dalszych rozpraw nad ustawą. Art. 107, mówiący o zastępstwie w wojsku, i stanowiący, że zastępstwo to ma być całkiem zakazane, i że każdy Francuz sam osobiście w wojsku służyć powinien, stał się powodem do żywych sporów, które całe to i następne (d. 21) posiedzenie zajęły. P. Thiers bronił prawa zastępstwa, utrzymując, iż zdrowy i silny zastępca, lepszy jest od słabego bogacza, który go w miejsce siebie najmuje. Minister wojny, Jen. Lamoricière, obstawał za artykułem Komissyi, twierdząc, iż możność bezwarunkowego wykupienia się, przez danie zastępcy, pozbawia

рисіеръ поддерживалъ статью коммиссіи, убѣждая, что возможность выкупиться, представленіемъ наемщика, лишаетъ армію людей хорошо воспитанныхъ, и наполняетъ оную бродягами, которые, нанявшись за деньги, не имѣютъ ни какихъ благородныхъ цѣлей и чувствованій. Однако, по мнѣнію его, уничтоженіе закона о наймѣ не можетъ послѣдовать вдругъ, а только постепенно; средство же для сего предлагалъ то, чтобы деньги за наемъ передаваемы были не самому наемщику, но въ государственную казну, и употребляемы въ видѣ преміи для тѣхъ, кто прослуживъ узаконенныя лѣта, пожелаетъ продолжать военную службу. Пренія по сему предмету, породили жаркіе личные споры между генералами Ламорисіеромъ и Лебретономъ, въ которыхъ самъ генералъ Каваньякъ принялъ участіе, поддерживая сторону министра. Наконецъ приступили къ балотировкѣ, и основаніе совершеннаго уничтоженія закона о наймѣ было отвергнуто большинствомъ 663 голосовъ противъ 140. Условія, допускающія наемъ, будутъ опредѣлены особымъ уставомъ о военномъ наборѣ.

Вчера и сегодня, (22 и 23) національное собраніе продолжало разсматривать проекъ устава. Статья о національной гвардіи, въ коей сказано, что правила, по коимъ каждый гражданинъ въ-правѣ будетъ получить увольненіе отъ военной службы, опредѣлены будутъ положеніемъ о рекрутской службѣ, утверждена была единодушно, равно какъ и слѣдующая, коею воспрещается чужестраннымъ войскамъ входить во Францію, безъ дозволенія національнаго собранія. Потомъ собраніе утвердило проектъ о сохраненіи постановленія объ орденѣ Почетнаго Легіона, отринуло предложеніе Г. Пюисегюра, относительно не согласія народа на уставъ, и положило не отсрочивать своихъ засѣданій до окончанія разсмотрѣнія устава; посему собраніе не будетъ имѣть предположенныхъ ферій. Тѣмъ и кончились пренія по уложенію; ибо послѣдняя статья онаго, касающаяся времени избранія президента, по предложенію Г. Дюфура, отсрочена до позднѣйшаго времени. Пренія по уложенію начались 4 Сентября и заняли 30 засѣданій.

— Говорятъ, что выборъ президента республики будетъ происходить не 25 Ноября, а 10 Декабря.

— Въ военномъ министерствѣ день и ночь трудятся надъ формированіемъ 300 баталіоновъ національной подвижной гвардіи. Проектъ этотъ будетъ приведенъ въ исполненіе съ 1 Января 1849 года.

Англія.

Лондонъ, 17 *Октября*.

Неаполитанскій посланникъ, князь Каринти напечаталъ въ газетахъ, будто лордъ Пальмерстонъ увѣрилъ его, что правительство не будетъ препятствовать Неаполитанцамъ въ отправленіи военной экспедиціи, для возстановленія порядка и спокойствія въ Сициліи. Въ *Globe*, по порученію правительства, опровергаютъ это извѣстіе.

— Въ *Times* напечатано: „Изъ Парижа сообщаютъ, что въ слѣдствіе тѣснаго союза, состоявшагося между Тьеромъ и Одиллонъ-Барро, паденіе генерала Каваньяка сдѣлалось неизбѣжнымъ. Эти два лица и ихъ приверженцы намѣрены сначала поддерживать, нѣкоторое время, Лудвика Бонапарте, чтобы собрать около него разныя мнѣнія, но потомъ въ самое непродолжительное время учредить регенцію, но въ чью пользу, это намъ еще неизвѣстно. Генерала Каваньяка желаютъ устранить во чтобы ни стало. Г. Дюфура называютъ временнымъ начальникомъ новаго министерства, которое должно состоять изъ несомнѣнныхъ конституціонистовъ.“

— Дублинскіе депутаты подали вчера лорду-намѣстнику прошеніе о помилованіи О'Бріена, на которое онъ словесно отвѣчалъ, что такъ какъ Клонмельскій судъ не кончилъ еще всѣхъ дѣлъ, то онъ не можетъ дать положительнаго отвѣта; причемъ однако увѣрилъ, что предстательство присяжныхъ будетъ принято въ уваженіе. Дуффей хотѣлъ было бѣжать изъ Ньюгетской тюрьмы, но былъ задержанъ. Въ Клонмель доставлены двѣ молодыя дамы, обвиняемыя въ участіи въ заговорѣ, но онѣ взяты на поруки.

— Эскадра, подъ начальствомъ адмирала Нэпира, въ числѣ трехъ линѣйныхъ кораблей, находящаяся въ Спитгедѣ, получила повелѣніе запастись продовольствіемъ на четыре мѣсяца; полагаютъ, что она отправится въ Средиземное море, для присоединенія къ флоту адмирала Паркера.

---

wojsko ludzi dobrze wychowanych, a napełnia je włoczęgami, którzy za pieniądze tylko najęci, żadnych szlachetniejszych celów i uczuć nie mają. Zdaniem atoli jego, to zniesienie prawa zastępstwa nie może nastąpić od razu, ale tylko stopniowo; za środek zaś ku temu podawał, aby pieniądze za zastępstwo, oddawane były nie samemu zastępcy, ale kassie publicznéj, i obracane były na premia dla tych, którzy po wysłużeniu lat prawem przepisanych, na dłuższy czas zaciągną się do wojska. Rozprawy nad tym przedmiotem dały powód do ostrych osobistych sporów między Jenerałami Lamoricière i Lebreton, w których sam Jen. Cavaignac wziął udział, obstając za stroną Ministra. Nakoniec przystąpiono do głosowania, i zasada zupełnego zniesienia prawa zastępstwa odrzucona została 663 głosami przeciw 140. Warunki, pod jakiemi zastępstwo może miéć miejsce, oznaczone być mają w osobném prawie o zaciągu wojskowym.

Wczoraj i dzisiaj (22 i 23) zajmowało się Zgromadzenie Narodowe dalszemi rozprawami nad projektem ustawy. Artykuł o gwardyi narodowéj, stanowiący, że prawo o zaciągu wojskowym przepisze warunki, pod jakiemi każdy obywatel będzie mógł się uwolnić od służby wojskowéj i gwardyjskiéj, został jednomyślnie uchwalony; również też i następny, niedozwalający wojskom zagranicznym wchodzić na ziemię Francuzką, bez pozwolenia Zgromadzenia Narodowego. Następnie, utrzymali Reprezentanci order Legii Honorowéj, odrzucili proponowane przez P. Puysegur głosowanie *veto* ludu na ustawę i postanowili nie zawieszać swych obrad przed uchwaleniem praw organicznych: zatém ferye jednomiesięczne nie będą miały miejsca. Na tém skończyły się rozprawy nad ustawą, gdyż jéj ostatni artykuł, traktujący o czasie obioru Prezydenta, na wniosek P. Dufaure, do późniejszego czasu odłożony został. Rozprawy nad ustawą rozpoczęły się d. 4 września, i zabrały 30 posiedzeń.

— Słychać, że wybór Prezydenta Rzeczypospolitéj odroczony ma być z d. 25 listopada na 10-ty grudnia.

— W ministerstwie wojny pracują dzień i noc nad organizacyą 300 batalionów ruchoméj gwardyi narodowéj. Plan téj siły zbrojnéj ma wejść w wykonanie z dniem 1-m stycznia 1849 roku.

Anglia.

Londyn, 17 *października*.

Poseł Neapolitański, Xiążę Carinti, ogłosił w dziennikach, że Lord Palmerston miał mu dać zapewnienie, iż rząd Angielski nie będzie stawiał rządowi Neapolitańskiemu przeszkód w wysłaniu wyprawy wojennéj, celem przywrócenia porządku i spokojności w Sycylii. *Globe*, z upoważnienia rządowego, zaprzecza téj wiadomości.

— W *Times* czytamy: „Z Paryża piszą, że w skutku ścisłego sprzymierzenia się między PP. Thiers i Odillon Barrot, upadek Jenerała Cavaignac stał się nieuchronnym. Według kombinacyi, przez tych dwóch Panów i ich stronników przyjętéj, wystawią na przód na pewny czas Ludw. Bonaparte, dla zgromadzenia około niego różnych opinij, poczém w jak najkrótszym czasie ustanowią Rejencyę, ale na czyją korzyść, w tym względzie nic stanowczego jeszcze nie wiemy. Jenerała Cavaignac chcą usunąć bądź co bądź koniecznie. P. Dufaure wymieniany jest jako tymczasowy naczelnik nowego ministerstwa, które ma się składać z czystych konstytucyonistów.“

— Deputacya miasta Dublinu złożyła wczoraj Lordowi-Namiestnikowi prośbę za O'Brienem, na którą odpowiedział ustnie, że ponieważ sąd w Clonmel nie ukończył jeszcze swoich czynności, nic może nic stanowczego obiecać; zapewnił jednak, że będzie miany wzgląd na wstawienie się przysięgłych. P. Dufey chciał zbiedz z więzienia Newgate, lecz został ujęty. Do Clonmel przywieziono dwie młode damy, obwinione o udział w sprzysiężeniu, lecz za rękojmią natychmiast je uwolniono.

— Flota Sir Karola Napier, złożona jeszcze z trzech okrętów liniowych i stojąca w Spithead, otrzymała rozkaz zaopatrzyć się w żywność na trzy miesiące; sądzą zatem, że się uda na morze Śródziemne, do floty Admirała Parker.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 23 Октября.

Сегодня министры сообщили національному собранію, что многія Германскія государства признали уже центральное правленіе, по выслушаніи постановленія отъ 28-го Іюня, и по принятіи единодушно распоряженій собранія; въ нѣкоторыхъ только государствахъ, палаты а не правительства, какъ напримѣръ, въ герцогствѣ Саксенъ Альтенбургскомъ, не хотѣли подчиниться центральному правленію. Министръ иностранныхъ дѣлъ объявилъ собранію объ учрежденіи въ Придунайскихъ княжествахъ и во многихъ мѣстахъ Леванта Германскихъ консульствъ.

— Принцъ Адальбертъ Прусскій прибылъ сюда сегодня и тотчасъ посѣтилъ эрцгерцога Регента. Сюда пріѣхалъ также графъ Александръ Менсдорфъ, отъ императорскаго двора въ Ольмюцѣ, и тотчасъ посѣтилъ эрцгерцога Іоана.

— Эрцъ герцогъ Правитель Имперіи принималъ сегодня въ аудіенціи Шведскаго генералъ-лейтенанта Манебаха, который поднесъ ему грамоту, о назначеніи своемъ въ качествѣ Шведскаго посланника, при Германскомъ центральномъ правленіи

— Эрцъ герцогъ Правитель Государства получилъ отъ Королевы Англійской письмо изъ Бальморальскаго замка, въ коемъ Ея Величество, признавая Германское центральное правленіе, изъявляетъ дружественное расположеніе свое къ Германія и личное уваженіе къ правителю.

— Національное собраніе, согласно заключенію коммиссіи, положило большинствомъ 245 голосовъ противъ 140, разрѣшить апелляціонный судъ, начать слѣдствіе надъ представителями: Зицомъ, Шефелемъ и Симономъ, безъ задержанія ихъ подъ стражею.

— Австрійскій контръ-адмиралъ Сурдо по причинѣ важныхъ занятій, не принялъ на себя обязанности по устройству германскаго флота; посему министерство назначило изъ членовъ національнаго собранія коммиссію, на которую возложена сія обязанность, причемъ поручено ей принять, отъ имени центральнаго правленія, германскій флотъ, находящійся въ Гамбургѣ.

— Одинъ изъ оттѣнковъ здѣшнихъ партій германскаго національнаго собранія, который въ послѣднее время развиваетъ необыкновенную дѣятельность, хлопочетъ о томъ, чтобы Баварію поставить въ главѣ Германіи въ строгомъ смыслѣ, то есть съ исключеніемъ Пруссіи и Австріи. Уже нѣсколько дней ходитъ здѣсь по рукамъ нота, касающаяся сего предмета, которая во всѣхъ обществахъ производитъ сильное впечатлѣніе.

Баварія. *Мюнхенъ*, 10 *Октября.*

Здѣсь уже постановлено отозвать баварскихъ посланниковъ при иностранныхъ дворахъ, въ слѣдствіе состоявшагося опредѣленія германской центральной власти, по силѣ коего посланники сей же центральной власти будутъ представлять всѣ германскія правительства при чужестранныхъ дворахъ. Нашъ дворъ только при аѳинскомъ правительствѣ оставитъ особаго представителя, по поводу близкихъ родственныхъ отношеній.

Альтенбургъ, 12 *Октября.*

Сегодня въ полдень вступили сюда Саксонскія войска. Національная гвардія приняла ихъ не совсѣмъ хорошо и сдала имъ главную гауптвахту только послѣ продолжавшихся около часа переговоровъ.

Сигмарингенъ, 15 *Октября.*

У насъ революція прекратилась; виновники оной спаслись бѣгствомъ, и владѣтельный герцогъ съ министрами возвратился въ столицу.

Шлезвигъ-Голштейн-Герц. *Шлезвигъ*, 18 *Октября.*

Коммиссаръ германскаго союза, Г. Штедманнъ, извѣстилъ, третьяго дня, временное Шлезвигъ-Голштинское правительство, что въ слѣдствіе сношеній правительства Прусскаго съ Датскимъ, и согласно соизволенію эрцгерцога Регента, вмѣсто временнаго правительства, власть коего прекращается, избраны слѣдующіе члены общаго правительства для Шлезвигъ-Голштинскаго герцогства: Баронъ Гейнце, боденсгольмскій Амтманъ; гр. Адольфъ Мольтке; верховный совѣтникъ апелляціоннаго суда, Алекс. Прейсеръ, коммиссаръ Гейдскаго округа, Бойсенъ, и графъ Ревентловъ. Сей послѣдній имѣетъ будетъ предсѣдателемъ.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 23 *października.*

Na dzisiejszém posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, Ministrowie zawiadomili Reprezentantów, że większa część pojedyńczych Państw Niemieckich uznała Władzę Centralną, już to przez odczytanie Sejmom prawa z dnia 28-go czerwca, już przez jednomyślnie przyjęcie uchwał Zgromadzenia; niektóre tylko Państwa, i to nie rządy, lecz Izby, jak np. Sasko-Altenburgska, odmówiły poddania się téj władzy. Przytém Minister spraw zagranicznych oświadczył, że w Xięztwach Naddunajskich, i w wielu punktach na Wschodzie ustanowione zostały Konsulaty Niemieckie.

— Xiążę Adalbert Prusski przybył tu onegdaj i zaraz odwiedził Arcy-Xięcia Rejenta. Także Hr. Alexander Mensdorf przybył tu wprost od dworu Cesarskiego z Ołomuńca, i złożył natychmiast uszanowanie swoje Arcy-Xięciu Janowi.

— Arcy-Xiążę Rejent Państwa udzielił dziś posłuchanie Szwedzkiemu Jenerał-Porucznikowi Manebach i przyjął z rąk jego pismo, uwierzytelniające go w charakterze Posła Szwedzkiego przy Niemieckiéj Władzy Centralnéj.

— Królowa Angielska przesłała Arcy-Xięcia Rejentowi Państwa, pismo, z zamku Balmoral datowane, w którem uznaje Władzę Centralną Niemiecką i wynurza swoje przyjazne uczucia dla Niemiec, a oraz osobisty swój szacunek dla ich Rejenta.

— Zgromadzenie Narodowe, zgodnie z wnioskiem swojéj Kommissyi, postanowiło, większością 245 głosów przeciw 140, udzielić pozwolenie Sądowi Appellacyjnemu do pociągnienia do śledztwa Reprezentantów: Zitz, Schoffel i Simon, nie dozwalając jednakże ich uwięzić.

— Kontr-Admirał Sourdeau, ze służby Austryackiéj, nie przyjął, z powodu ważnych zatrudnień, wezwania na organizatora marynarki Niemieckiego Państwa, ministerswo zatém wybrało z grona Zgromadzenia Narodowego Kommissyą, któréj ten obowiązek poruczyło, oraz kazało jéj zająć w imieniu centralnego rządu, flotę Niemiecką stojącą w Hamburgu.

— Jeden z odcieni tutejszych stronnictw Niemieckiego Zgromadzenia Narodowego, który w ostatnich czasach okazuje się bardzo czynnym, pracuje nad tém, aby Bawaryą postawić na czele Niemiec w ścisłem znaczeniu, t. j. z wyłączeniem Pruss i Austryi. Od kilku dni jest tu w obiegu ściągający się do téj kwestyi memoryał, który we wszystkich towarzystwach ogromne robi wrażenie.

Bawarya. *Monachium*, 10 *października.*

Postanowioném tu już zostało odwołanie Posłów Bawarskich przy dworach zagranicznych, a to w skutek uchwały Centralnéj Władzy Niemieckiéj, według któréj, Posłowie tejże Władzy Centralnéj reprezentować mają wszystkie rządy Niemieckie przy obcych dworach. Dwór nasz ma tylko w Atenach pozostawić oddzielnego Reprezentanta, a to z powodu bliskich stosunków familijnych.

Altenburg, 12 *października.*

Dziś w południe weszły tu wojska Saskie. Gwardya obywatelska przyjęła je nie najlepiéj, i oddała im odwach główny dopiéro po trzech kwadransach układów.

Sigmaringen, 15 *października.*

Rewolucya tu ustała; sprawcy jéj ratowali się ucieczką, i Xiążę panujący wraz z Ministrami wrócił do stolicy.

Xięst. Szlezwicko-Holsztyńskie. *Szlezwik*, 18 *paździer.*

P- Stedmann, Kommissarz Rzeszy Niemieckiéj, zawiadomił onegdaj tymczasowy rząd Szlezwicko-Holsztyński, że w skutek porozumienia się rządu Prusskiego z Duńskim, i zgodnie z przyzwoleniem Arcy-Xięcia Rejenta, wybrani zostali w miejsce rządu dotychczasowego, którego władza ustaje, następujący członkowie wspólnego rządu dla Xięstw Szlezwigu i Holsztynu: Baron Heintze, Amtmann w Bondesholm; Hr. Adolf Moltke; Alex. Preusser, Radzca najw. Sądu Appel.; Komissarz pow. Heideńskiego, Boysen; i Hr Reventlow. Ostatni ma przewodniczyć.

Италія.

Туринъ, 12 Октября.

Король произвелъ вчера смотръ здѣшней гражданской гвардіи. Его Велич. въ первый разъ показался всенародно въ столицѣ. По всюду его привѣтствовали громогласными восклицаніями *Evviva!* Со всѣхъ оконъ и балконовъ былъ равномѣрно привѣтствуемъ радушно. Съ нѣкотораго времени произошла здѣсь совершенная реакція въ пользу Короля. Стратегическія распоряженія генераловъ во время войны, всѣми вообще строго охуждаются, ни одна газета не старалась оправдать обвиненныхъ, но на счетъ Короля никто не питаетъ никакого подозрѣнія.

— Въ Піемонтской газетѣ сообщаютъ, что Г. Гекшеръ 9 Октября былъ у Короля на аудіенціи, при чемъ вручилъ свои вѣрительныя грамоты въ качествѣ чрезвычайнаго посланника центральной германской власти.

— Сардинскій парламентъ созванъ къ 16 Октября. Въ сегодняшней оффиціальной газетѣ приглашаютъ депутатовъ, чтобы всѣ они находились при своихъ мѣстахъ, такъ какъ самыя важныя дѣла будутъ предметомъ преній.

— По извѣстіямъ изъ Монако, городъ сей, съ согласія самаго герцога, присоединится къ Франціи и отправляетъ съ этою цѣлію депутата въ Парижъ. Значительнѣйшая часть его жителей состоитъ изъ Французовъ. Города: Ментонъ и Рокбронъ, еще прежде, какъ извѣстно, присоединились въ Сардиніи; слѣдовательно отдѣльное герцогство Монако можетъ считаться уничтоженнымъ. Самъ герцогъ намѣренъ переселиться въ Парижъ.

Флоренція, 10 Октября.

Министры подали прошеніе объ увольненіи отъ должностей; великій герцогъ принялъ эти прошенія. Вотъ списокъ новыхъ министровъ; Николини, предсѣдатель кабинета; Гверацци, министръ внутреннихъ дѣлъ; Монтенедли, иностранныхъ; Маццони, публичныхъ работъ; профессоръ Пили, просвѣщенія; Гвиди Бантами, юстиціи; Фенци, финансовъ и Маріа о Бучала, военныхъ дѣлъ.

Неаполь, 5 Октября.

Въ Палермо прибыли два пароходные фрегата въ 600 силъ каждый, построенные въ Англіи на счетъ Сицилійсаго правительства, а вскорѣ пріидутъ еще два фрегата, такой же силы.

— Въ Неаполь прибыли Французскіе уполномоченные для улаженія сицилійскихъ дѣлъ. Правительства сихъ государствъ будутъ раздѣлены, оставаясь впрочемъ подъ одимъ скипетромъ. Сицилійцы и слышать не хотятъ объ этомъ, а ихъ ожесточеніе противъ неаполитанскаго правительства послѣ взятія Мессины и Мелаццо, такъ усилилось, что парламентъ приговорилъ къ смерти всѣхъ Сицилійцевъ, которые приняли бы должности въ сихъ городахъ, и дѣйствительно никто не соглашается на это.

— При здѣшнемъ дворѣ господствуетъ уныніе, братъ Королевы, герцогъ Лудовикъ, объявилъ себя рѣшительно, хотя и безъ успѣха, противъ возвращенія извѣстнаго королевскаго духовника, священника Кокля.

— Между королевскими войсками въ Мессинѣ произошла кровопролитная драка.

Турція.

Константинополь, 20 Сентября.

Въ Субботу, 16 числа греческій посланникъ Г. Ризо имѣлъ пріемную аудіенцію у Султана, и тѣмъ совершенно кончены разногласія между Турціею и Греціею.

— Въ письмахъ изъ Персіи, полученныхъ на прошедшей недѣлѣ чрезъ Требизондъ, сообщаютъ о смерти Персидскаго Шаха, Мугамедъ-Шаха; это извѣстіе требуетъ однако жъ подтвержденія. Наслѣдникъ персидскаго престола, 18 ти лѣтъ отъ роду, занимаетъ нынѣ постъ Адербиджанскаго губернатора,

---

Опечатка. Въ 84 N., на 700 стр., въ 11 ст. снизу, вмѣсто *здѣшнимъ*, должно быть *вѣнскимъ*.

Włochy.

Turyn, 12 października.

Król odbył onegdaj przegląd tutejszej gwardyi obywatelskiéj. Piérwszy raz ukazał on się ludności stolicy. Wszędzie witano go radośnemi okrzykami: *Evviva!* Ze wszystkich okien i balkonów doznał również serdecznego przyjęcia. Od niejakiego bowiem czasu zaszła tu zupełna reakcya na korzyść Króla. Strategiczne rozporządzenia dowódzców w czasie wojny, powszechnie ostro są ganione, i żadne jeszcze pismo nie starało się usprawiedliwić obwinionych; ale o szczerości Króla, nie ma już żadnego podejrzenia.

— Gazeta Piemontska donosi, że P. Heckscher d. 9 października miał u Króla posłuchanie, na którem złożył zawierzytelniające go pismo, w charakterze nadzw. Posła Niemieckiéj Centralnéj Władzy.

— Parlament Sardyński zwołany został na d. 16 października. Dłuższy artykuł w dzisiejszéj gazecie urzędowéj napomina Deputowanych, aby wszyscy znajdowali się na swych miejscach, gdyż najważniejsze interessa będą przedmiotem rozpraw.

— Podług wiadomości z Monaco, miasto to, za zgodą samegoż Xięcia, ma się oddać Francyi i wysłało już w tym celu deputacyą do Paryża. Większa część jego mieszkańców składa się z Francuzów. Miasta: Menton i Roquebrone, przedtém już, jak wiadomo, przyłączyły się do Sardynii; a zatém udzielne Xięstwo Monaco może się uważać za rozwiązane. Sam Xiąże chce zamieszkać we Francyi.

Florencya, 13 października.

Ministrowie złożyli prośbę o uwolnienie od obowiązków, którą Wielki Xiąże przyjął. Następująca jest lista nowych Ministrów: Nicolini, Prezes gabinetu; Guerrazi, Minister spraw wewnętrznych; Montenelli, spraw zagranicznych; Mazoni, robót publicznych; Prefessor Pigli, oświecenia; Guidi Bantani, sprawiedliwości; Feuzi, skarbu, i Mariano Bugala, wojny.

Neapol, 5 października.

Do Palermo przybyły dwie fregaty parowe, każda o sile 500 koni, zbudowane w Anglii na rachunek rządu Sycylijskiego. Dwie drugie tejże saméj siły niebawem nadejdą.

— Do Neapolu przybyli pełnomocnicy Francuzcy, dla załatwienia sprawy Sycylijskiéj. Rządy obu Państw mają być rozdzielone: zostawać atoli będą pod jednem berłem. Sycylijczycy dotąd nie chcą ani słyszéć o tém, a zawziętość ich ku rządowi Neapolitańskiemu, po zdobyciu Messyny i Melazzo tak się wzmogła, że Parlament skazał zaocznie na śmierć wszystkich Sycylijczyków, ktorzy przyjmą w tych miastach urzędy publiczne; z tego powodu nikt nie chce podejmować się tych obowiązków.

— Na dworze tutejszym panuje posępność. Xiąże Ludwik, brat Królowéj, oświadczył się stanowczo, lubo bezskutecznie, przeciw powrótowi słynnego spowiednika Królewskiego, X. Cocle.

— W wojsku Królewskiem w Messynie przyszło do krwawéj bijatyki.

Turcya.

Konstantynopol, 20 września.

W Sobotę, d. 16, Poseł Grecki. P. Rizzo, miał wstępne posłuchanie u Sułtana. przez co kończą się ostatecznie nieporozumienia między Portą a Grecyą.

— W listach z Persyi, otrzymanych zeszłego tygodnia przez Trebizondę, donoszą o śmierci Perskiego Szacha, Muhammed-Szacha; wiadomość ta potrzebuje jednakże potwierdzenia. Następca tronu Perskiego, mający 18 lat, zajmuje teraz miejsce Aderbidżańskiego Gubernatora.

Sprostowanie omyłki. W N. 84. na str. 700, w w. 9 od dołu, zamiast *tutejszy*, popraw *Wiedeński.*

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 29-го Октября 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ*.